

Вечнае пытанне

Выпрабаванне кахання на трываласць,

або Адкуль бяруцца здрады ў шлюбе?

Рускае слова «измена» падсвядома асацыіруецца з адносінамі мужчыны і жанчыны, і яно не ўспрымаецца занадта сур'ёзна. Працягваюць асацыятыўны рад словы «флірт» і «інтрыжка». Беларускае «зрада» — значна больш шырокае і ўсеабдымнае паняцце, якое адпавядае яшчэ рускаму слову «предательство». Пагадзіцеся, «зрада» гучыць значна мацней, чым лёгкадумнае «измена»...

класіфікаваць зыходзячы з іх псіхалагічнага партрэта і прычын здрады.

Заваёўнік. Гэты мужчына і ў шлюбе заняты заваяваннем новых «крэпасцяў». Людзі, якія адносяцца да гэтага тыпу, не здольныя да рэальнай блізкасці, да кахання. Клінічныя даследаванні часта апярываюць такім паняццем, як «нарцыстычная асоба». Такія мужчыны ўмеюць падабацца жанчынам, і ў любой сітуацыі ім здаецца, што вінаваты хто заўгодна, толькі не яны: вінаватая жанчына, якая звяла яго з сям'і, вінаватыя людзі, якія абгаварылі «ні ў чым не вінаватага». Але на самай справе людзі «заваёўніку» абьякавыя. Такі чалавек абсалютна не ўцягнуты ў эмацыянальныя адносіны з партнёрам па шлюбе. Ён адзіночка, яму складана захоўваць блізка стасункі, ён не здольны да здаровых прыхільнасцяў. Вельмі часта такія людзі вырастаюць у дэструктыўных сем'ях. Альбо растуць толькі з маці, якая магла крыўдзіць сына за тое, што ён падобны

на свайго бацьку. Ці гэта былі канфліктныя адносіны паміж маці і бацькам, дзе бацька прыніжаў маці. Жэняцца такія мужчыны, каб адпавядаць пэўнаму статусу.

Эмацыянальна залежны. Гэтаму мужчыне трэба шмат: ён імкнецца, як асьміног, «прысмактацца» да жанчыны. І як толькі жанчына робіць нейкі рух убок — з'ехала ў адпачынак, нарадзіла дзіця, будзе кар'еру, — мужчына адчувае сябе адрынутым, непатрэбным і няшчасным. Яго здрады — следства таго, што, як яму здаецца, жонка яго не любіць. Такім чалавекам рухае эмацыянальна, а не сексуальная незадаваленасць.

Ідэаліст. Гэта мадэль паводзінаў характарызуе тых, хто верыць, што можна знайсці ідэальнага партнёра, і ўвесь час знаходзіцца ў пошуку — нягледзячы на наяўнасць штампа ў пашпарта. Такі чалавек мог бы развесціся, але нейкія фактары, не звязаныя з каханнем, стрымліваюць яго ад гэтага кроку: адсутнасць жылля, маленькія дзеці і г. д. Ён

вымушаны захоўваць шлюб, але верыць, што дзесьці па вуліцах ходзіць яго «палавінка». Яго здрады абумоўлены пошукам лепшага партнёра. Калі ён бачыць, што, на жаль, і палюбоўніца — таксама не ідэал жанчыны, ён расчароўваецца, некаторы час пакутуе і потым зноў шукае. І заўсёды вяртаецца да жонкі — але хутчэй функцыянальна, чым эмацыянальна.

Стомлены. Гэта людзі, якія стаміліся ад шлюбу і сямейных адносін, іх здрады абумоўлены эмацыянальным выгараннем. Шмат гадоў муж спрабуе «дастукацца» да сваёй жонкі, кажа пра тое, што яму важна, а яна не здольная яго пачуць. Усе яго староннія спробы атрымаць любоў і клопат звязаныя з адхіленнем, з эмацыянальнай сухасцю жонкі. У такога мужчыны з'яўляецца шматгадовы вопыт адхілення, і яго здрада — гэта спроба знайсці каго-небудзь, хто ўсё ж задаволюць яго эмацыянальныя патрэбы.

Рамантык. Такому чалавеку ў шлюбе не хапае пачуццёвасці, лёгкасці. Ён разумее, што ў сям'і ўсё гэта адразу атрымаць немагчыма. І тады ён пачынае шукаць адносіны, дзе будзе шмат флірту. Такі мужчына не гатовы да сур'ёзных адносін. Яго «інтрыжкі» на баку могуць быць як непрацяглымі, так і доўжыцца некалькі гадоў — да таго часу, пакуль яны дазваляюць збегчы ад бытавых цяжкасцяў. Ён цэлымі днямі працуе, а раз на два тыдні едзе ў іншы го-

рад — і там яго чакае ноч страсці. Ён купляе кветкі, якія ніколі не купляў жонцы, карыстаецца парфумай, якую хавае спецыяльна для гэтых паездак. Але калі палюбоўніца раптам заводзіць размову пра больш сур'ёзныя адносіны, ён спыняе сувязь з ёй і шукае новую.

Галава дзвюх сем'яў. Часам здараецца, што рамантычныя адносіны мужчыны «на баку» перарастаюць у другую сям'ю, і тады здрада абумоўлена шматгадовай эмацыянальнай і фізіялагічнай сувяззю з жанчынай, якая стала важнай, дарогай і блізкай мужчыне. Але і ўласны шлюбны саюз таксама трэба захаваць па многіх прычынах — напрыклад, любоў да сваіх дзяцей, або прыхільнасць да жонкі, або агульны бізнес з яе татам. Здараецца, дзве гэтыя сям'і ўраўнаважваюць адна адну: дапусцім, ад «першай жонкі» ён атрымлівае падтрымку, камфорт, утульнасць, разуменне, іх звязваюць агульныя ўспаміны. А «другая жонка» дорыць незвычайны секс і адчуванне радасці, лёгкасці, маладосці. Калі такі мужчына, які жыве на дзве сям'і, раптам даведаецца пра здраду законнай жонкі, тут усё залежыць ад тэмпературы і характару. Нярэдка, нягледзячы на тое, што мужчына сам здраджвае жонцы, яе здрада можа яго проста забіць. І ён здольны часова спыніць адносіны з іншай сям'ёй, каб вярнуць «аблудную авечку» ў статак.

Жаночыя здрады ўкладваюцца ў тую ж класіфікацыю, за выключэннем

першага пункта: жанчыны рэдка бываюць «заваёўніцамі».

Калі вам здрадзілі

Як павесці сябе, калі вы даведаліся, што блізкі чалавек вам здрадзіў? Забыцца і дараваць — такі сабе варыянт. Псіхалагі кажуць, што той, каму здрадзілі, павінна добра падумаць і адразу нічога не прадпрымаць. Але калі пройдзе час і хваляванні сцішацца — абгрунтавана выказаць сваё рашэнне. Прабачэнне — гэта псіхалагічная перавага, той бізун, якім потым партнёр, якому здрадзілі, будзе ўсё жыццё сцябаць вінаватага. Гаворка павінна ісці аб аднаўленні справядлівасці. Нават, мабыць, аб кантрыбуцыі. Той, каму здрадзілі, павінен, па-першае, вырашыць, ці гатовы ён ісці на прымірэнне, а калі гатовы, то на якіх умовах. Партнёр, што дараваў здраду, назаўсёды застаецца ў пазіцыі «зверху». А той, каму даравалі, — дараваны і не дараваны адначасова: папрокі будучы вечныя. Толькі выразна значыўшы эквівалент шкоды, па пунктах выказаўшы свае патрабаванні, можна з часам выправіць адносіны. Алгарытм просты: прыняць рашэнне аб іх працягу або завяршэнні. Калі адносіны ж будуць працягнутыя, зрабіць так, каб здраднік быў пакараны: не адчуваў, што яго лёгка даравалі, а сумленна «адпрацоўваў» свае грахі. Толькі пасля гэтага можна прыступаць да аднаўлення страчанага даверу.

Дыяна РОНИНА.

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

СЕЗОН НА РЫХТОВАК

БАКЛАЖАНАВАЯ ІКРА БЕЗ СТЭРЫЛІЗАЦЫІ

Ікру можна здрабніць у пюрэ пры дапамозе блендара. А можна пакінуць кавалачкамі.

Спатрэбіцца: баклажаны — 1 кг, морква буйная — 0,5 кг, цыбуля рэпчатая — 250 г, перац балгарскі салодкі — 250 г, памідоры свежыя — 250 г, алей — 250 мл, паста таматная — 4 ст. л., часнок — 2 зубчыкі, соль — 2 ч. л., цукар — 4 ст. л., воцат 9-працэнтны — 1 ст. л., перац чырвоны молаты — 1 ч. л.

Баклажаны нарэзаць кубікамі памерам у 1 см. Пакласці ў глыбокую міску, пасаліць і пакінуць на 30 хвілін. Цыбулю і балгарскі перац нарэзаць невялікімі кубікамі. Моркву надзерці на буйной тарцы.

Баклажаны дадуць сок. Добра адціснуць іх і выкласці ў разагрэты алей. Абсмажваць на сярэднім агні да мяккасці. Перакласці іх у каструлю.

Цыбулю, перац, моркву абсмажваем на сярэднім агні да мяккасці (каля 5-6 хвілін), перыядычна памешваем. Дадаём нарэзаныя кубікамі памідоры. Усё змешваем, тушым яшчэ пяць хвілін. Агародніну перакладаем у ёмістасць да баклажанаў, перамешваем. Запраўляем соллю, цукарам,

чырвоным молатым перцам. Уліваем разведзеную ў невялікай колькасці вады таматную пасту. Усе інгрэдыенты змешваем. Тушым ікру 15 хвілін на невялікім агні. За пару хвілін да канца тушэння дадаём здробнены часнок, уліваем воцат, перамешваем. Ікру раскладваем па слоічках, закатваем. Ахінаем пледам і пакідаем да поўнага астывання.

АГАРОДНІННАЕ РАГУ З БАКЛАЖАНАМІ НА ЗІМУ

Спатрэбіцца: баклажаны — 1,5 кг, морква (буйная) — 2 шт., перац балгарскі салодкі (лепш чырвоная колера) — 3-4 шт., часнок — 6-8 зубчыкаў, перац горкі — 1 шт., соль — 1-1,5 ст. л., цукар — 6 ст. л., воцат 9-працэнтны — 4 ст. л., алей — 100 мл, таматная паста — 6 ст. л., вада — 50 мл.

Таматы дробна пасекчы. Баклажаны нарэзаць невялікімі кубікамі. Балгарскі перац — саломкай. Моркву надзерці на буйной тарцы. Часнок і горкі перац дробна пасекчы нажом. Усё змяшаць, дадаць алей, таматную пасту, соль і цукар, воцат і ваду.

Тушым адну гадзіну. Гатовае рагу раскладваем па стэрылізаваных слоічках. Закручваем пад жалезную крышку. Укрываем да поўнага астывання.

УМЕЛЫЯ РУЧКІ

ЧАХОЛ ДЛЯ ПРАСАВАЛЬНАЙ ДОШКІ

Калі ваша прасавальная дошка «плача» ад разводаў, надшыоў час абнавіць чахол!

Можна пашыць двухбаковы чахол, каб, калі адзін бок стане непрыдатны, зняць яго, перавярнуць і нацягнуць іншым бокам.

Складваем два кавалкі баваўнянай тканіны добрым бокам да добрага, малюем проста на дошцы яе контур. Пакідаем прыпуск у дзесяць сантыметраў. Злучаем будучыя дэталі шпількамі, адразаем па крайнім контуры. Сшываем з прыпускам прыкладна ў 1 см. Пакідаем прораз для выварочвання.

Выварочваем, робім яшчэ адну строчку (для завязкі) на адлегласці 3-5 см ад краю, каб завязка ўнутры праходзіла свабодна. Унутр заводзім гумку або вярочанку. На стары напаўняльнік можна пакласці тонкі паролон або вацін. Выразаем па контуры прама на дошцы. Не фіксуем, усё свабодна ляжыць на паверхні дошкі. Надзяваем гатовы чахол на дошку.

НЯМА РОДУ БЕЗ ВЫРОДУ (беларуская народная прымаўка).